

Dosarul nr. 2ra-1630/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Gh. Stratulat)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, V. Buhnaci, V.Sîrbu)

ÎNCHEIERE

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de ÎS „Calea Ferată din Moldova”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de ÎS „Calea Ferată din Moldova” împotriva lui Toncoglaz Valentin, intervenient accesoriu Ministerul Economiei și Infrastructurii cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă:

La 06 martie 2018, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a înaintat o cerere de chemare în judecată către Toncoglaz Valentin, intervenient accesoriu Ministerul Economiei și Infrastructurii privind încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 29 octombrie 2014, Ministerul Transportului și Infrastructurii Drumurilor a emis Ordinul nr. 315-c, cu privire la deplasarea în interes de serviciu a lui Toncoglaz Valentin, în scopul delegării pentru perioada 5-7 noiembrie 2014 la consultările bilaterale cu Autoritatea de Siguranță Feroviară Cehă în orașul Praga, cheltuielile fiind plasate în sarcina ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

Susține reclamantul că, la 24 noiembrie 2014, prin Ordinul nr. 701/N, al Directorului general interimar al ÎS „Calea Ferată din Moldova”, Tomșa Serghei, s-a dispus calcularea și achitarea cheltuielilor legate de deplasarea lui Valentin Toncoglaz, șef interimar al Serviciului transport feroviar din cadrul Ministerului Transportului și Infrastructurii Drumurilor, (transport avia la tariful clasei econom, cazare și hrană în limita plafoanelor stabilite) eliberând avansul necesar în valuta respectivă.

A relevat că, la 27 noiembrie 2014, Ministerul Transportului și Infrastructurii Drumurilor a emis Ordinul nr. 346-c, cu privire la misiunea de serviciu a lui Tomșa Serghei și Toncoglaz Valentin, în scopul participării la cea de-a VII-a ședință a Comisiei interguvernamentale moldo-chineze de colaborare comercial-economică,

în Republica Popular Chineză, or. Beijing, concomitent s-a făcut mențiunea că cheltuielile de deplasare vor fi suportate de către ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

Succesiv, la 24 noiembrie 2014, de către directorul ÎS “Calea Ferată din Moldova”, Tomșa Serghei, a fost emis Ordinul nr. 730/N, completat prin ordinul nr. 342/N, prin care sa dispus delegarea lui Tomșa Serghei și Toncoglaz Valentin, la cea de-a VII-a ședință a Comisiei interguvernamentale moldo-chineze de colaborare comercial-economică, în Republica Popular Chineză, or. Beijing, pentru perioada de 2-7 decembrie 2014. Cheltuielile de deplasare au fost puse în sarcina ÎS “Calea Ferată din Moldova”.

Totodată, a indicat reclamantul că, prin Ordinul 342 din noiembrie 2014, s-a completat Ordinul nr. 730 din 24 noiembrie 2014. Aceste completări au avut drept scop includerea lui Toncoglaz Valentin în delegația oficială ce trebuia să participe la cea de-a VII-a ședință a comisiei interguvernamentale moldo-chineze de colaborare comercial-economică, la Beijing, Republica Populară Chineză.

A invocat că, în perioada mai-iulie 2016, Inspekția Financiară din subordinea Ministerului Finanțelor, a efectuat inspekția financiară complexă la ÎS „Calea Ferată din Moldova”, ca rezultat fiind emisă prescripția cu privire la rezultatele inspekției, prin care Inspekția a indicat că în perioada 2013-2015, de către responsabilii ÎS „Calea Ferată din Moldova” neîntemeiat au fost achitate în luna decembrie 2014, cheltuieli de deplasare pentru o persoană netitulară (funcționar al Ministerului Transportului și Infrastructurii Drumurilor) în sumă de 30 700 de lei.

Suplimentar ș-ai întemeiat acțiunea prin cerința Inspekției Financiare expuse în pct.2 al părții rezolutive a prescripției indicate, care prevede întreprinderea acțiunilor concrete pentru încasarea creanțelor inclusiv dubioase și neadmiterea acestora pe viitor.

A evidențiat reclamantul că, potrivit Dispoziției Guvernului nr. 139 din 20 noiembrie 2014, a fost aprobată componenta nominală a delegației Republicii Moldova, pentru a participa la cea de-a VII-a ședință a Comisiei interguvernamentale moldo-chineze de colaborare comercial-economică, în Republica Popular Chineză, or. Beijing, pentru perioada de 2-7 decembrie 2014, în această componentă fiind inclus și Toncoglaz Valentin, cheltuielile urmând a fi suportate de instituțiile delegare.

Consideră reclamantul că, cheltuielile de deplasare a lui Toncoglaz Valentin urmau a fi suportate de angajatorul acestuia și anume, Ministerul Transportului și Infrastructurii Drumurilor și nicidecum de ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

A solicitat reclamantul ÎS „Calea Ferată din Moldova” încasarea de la Toncoglaz Valentin a sumei de 30 700 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 12 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Calea Ferată din Moldova împotriva lui Toncoglaz Valentin, intervenient accesoriu Ministerul Economiei și Infrastructurii privind încasarea sumei.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 03 ianuarie 2020 ÎS „Calea Ferată din Moldova” a declarat apel asupra hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de ÎS „Calea Ferată din Moldova” și s-a menținut hotărârea din 12 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a relevat că la caz se atestă că între Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și ÎS „Calea Ferată din Moldova” este o relație instituțională administrativă.

Prin urmare, oricare divergențe referitor la sensul, întinderea și temeinicia executării de obligații, urmează a fi soluționate, între subiecții raporturilor Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

Corespunzător, la caz, nu se atestă careva raporturi obligaționale dintre pârâțul Toncoglaz Valentin și ÎS „Calea Ferată din Moldova”, or Toncoglaz Valentin avea calitatea de angajat al Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor.

Subsecvent, instanța de apel a citat prevederile art.174 alin. (1), art. 175 Codul Muncii.

Referitor la alegațiile apelantului ÎS „Calea Ferată din Moldova”, precum că la caz sunt aplicabile prevederile îmbogățirii fără justă cauză, instanța de apel a menționat că deși apelantul ÎS „Calea Ferată din Moldova” pretinde că ar fi suportat o diminuare a patrimoniului, nu se atestă o majorare nejustificată a patrimoniului lui Toncoglaz Valentin din contul a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, precum și legătura causală dintre aceste două fapte, mai mult ca atât, deplasarea pârâtului a avut loc în interes de serviciu, ultimul fiind delegat în baza ordinelor Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor în al cărui subordine se afla la acel moment ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

Din considerentele menționate, instanța de apel a considerat legală și întemeiată hotărârea primei instanțe, ca fiind emisă cu respectarea normelor de drept material și procedural.

La fel, a notat că toate ordinele emise în privința lui Toncoglaz Valentin cu privire la delegarea acestuia în deplasări de serviciu, nu au fost contestate sau anulate pînă în prezent, ele bucurîndu-se de prezumția legalității și adevărului, iar în baza acestora s-au și efectuat deplasările date de serviciu cu achitățile corespunzătoare.

Respectiv, pîrîtul/ intimat s-a conformat acestor ordine, deplasările de serviciu au avut loc în interes de serviciu, iar temeinicia executării obligațiilor în acest sens, urmează a fi soluționate doar între Ministerul Infrastructurii Drumurilor și ÎS „Calea Ferată din Moldova”, dat fiind că ultimul acționa în calitate de angajat al Ministerului Infrastructurii Drumurilor, iar între părți nu a fost stabilită existența unui raport juridic de drept material.

În consecință, a punctat că hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra.

La 02 octombrie 2020, ÎS „Calea Ferată din Moldova”, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în

judecată depusă de ÎS „Calea Ferată din Moldova” împotriva lui Toncoglaz Valentin, intervenient accesoriu Ministerul Economiei și Infrastructurii cu privire la încasarea sumei, să fie admisă integral.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare nu au aplicat legea care urma a fi aplicată, au interpretat eronat normele de drept aplicabile la caz, inclusiv, prevederile art. 176 din Codul muncii, care prevede că, în cazul deplasării în interes de serviciu, angajatorul este obligat să compenseze salariatului: cheltuielile de călătorie tur-retur, cheltuielile de cazare, diurna, alte cheltuieli ce țin de deplasare. Or, nu s-a luat în considerare că Toncoglaz Valentin, nejustificat a primit de la ÎS „Calea Ferată din Moldova”, suma de 30 700 de lei pentru deplasarea în interes de serviciu, deoarece cheltuielile pentru deplasarea în interes de serviciu urmau a fi compensate de către angajatorul său Ministerul Economiei și Infrastructurii. În susținerea poziției, a mai indicat recurentul că hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel nu au fost motivate în sensul art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților, conform scrisorii de însoțire datate cu 17 octombrie 2020 (f.d.150) și a fost recepționată de Ministerul Economiei și Infrastructurii la 22 octombrie 2020, conform avizului de recepție (f.d.151).

Până la data stabilită pentru examinarea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 27 mai 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 02 octombrie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea deciziei integrale participanților la proces la 18 iunie 2020, conform scrisorii de însoțire nr. de ieșire 5301 (f.d.140), însă dovada că aceasta a fost recepționată de către recurent și la ce dată, la materialele cauzei lipsește.

Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎS „Calea Ferată din Moldova”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎS „Calea Ferată din Moldova”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de ÎS „Calea Ferată din Moldova”, împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat